

چیزی حدود بیست سال پیش زمانیکه ایران را ترک کردم مواجه شدم با برخورد مردم نسبت به ایرانیها که پس از داستان اشغال سفارت آمریکا ، دیدن فیلم - بدون دخترم هرگز - و دیگر تبلیغات ذهن مردم را در بر گرفته بود. بسیاری اشخاص به محض آشنائی با من ، از من سوال می کردند: کی به کشور خویش باز می گردم؟ اما امروز دیگر وضعیت چنین نیست . مردم کشورهای اروپائی به اندازه ای مهربان شده اند که من دیگر تمام آن سختیها را فراموش کرده ام . مردم اروپا هر گاه با من آشنا می شوند امروز اولین سوالی را که می پرسند این است : آیا خانواده تو هم اینجا هستند یا نه؟ آنچنان مهربان ویا لهن دوستی و همدردی با من صحبت می کنند که باعث خوشحالی است. مردم اروپا امروز پس از مشاهده عراق و افغانستان با ما همدردی می کنند و جای قدر دانی کردن دارد. ما مردم ایرانی که امروز در خارج هستیم نعمتی بزرگ نصیبمان گشته که همانا همدردی مردم جهان نسبت به ایرانیان ستم دیده توسط رژیم اسلامی است. امروز ما فرصت آن را داریم که به کمک یکدیگر به مردم جهان نشان دهیم که مردم ایران ، مردمی صلح جو هستند و هیچ ارتباطی نیز با این جلادان در رژیم اسلامی ندارند. امروز وظیفه ما ایرانیان خارج از کشور است که با گردهمائیهای خود مخالفت خویش و خواسته های مردم در بند ایرانی را کاملا صلح جویانه به دید مردم جهان برسانیم و به مردم داخل کشور امید بدهیم ، زیرا که رهائی ایران تنها بدست ایرانیان داخل کشور است . امروز مردم ایران دیگر نمی توانند مانند سالهای قبل از انقلاب دلار هفت تومان از دولت دریافت کنند و در خارج کشور تحصیل ، زندگی یا تظاهرات کنند و برای هر دلار امروز باید سعی و تلاش کنند ، اما اگر امروز و تنها در حال حاضر نمی توانیم همگی ، هر روزه و در همه جا اعتراضات مصالحت آمیز خود را به جهان نشان بدهیم. اما می توانیم هر روز در یک کشور از جهان ، و بصورت دوره ای تا رهائی ایران از چنگال ملایان دست به چنین کاری بزنیم و خواسته های خود که بستن سفارتخانه های رژیم اسلامی، آزادی زندانیان سیاسی ، برابری زنان و حقوق آنان ، جلوگیری از کشتار مردم و اعدام مردم در تمام استانهای ایران و برابری و حقوق دیگر دینها ووو ... است را در خواست کنیم.

امروز به انجام رساندن این امر به دست مردم ایران است ، مردم ایران می باید خود اجازه اعتراضات را در هر کشور دریافت نموده و با استفاده از وسایل ارتباط جمعی ان را به آگاهی دیگر هموطنان برسانند تا مردم ایران در آن کشور همگی یا تا حد امکان و از هر نوع عقیده در آن روز و مکان شرکت کنند . 29 سال در انتظار ماندن کافی است امروز روز عمل است. امروز نوبت ماست. امروز می باید آستینها را بالا زد و به میدان رفت. سکوت مردم ما و دیگر احزاب سیاسی تنها باعث قوی شدن راه حل نظامی علیه کشور ما و ویرانی آن می گردد. مردم ما می باید تا قبل از آمدن سال جدید میلادی دست به اعتراضی آشکارا و مداوم در خارج کشور زنند تا بتوانیم از این طریق به ایرانیان داخل کشور امید بدهیم، به آنها بگوئیم که آنان تنها نیستند. تا به جهانیان بگوئیم که راه حل دیگری نیز است که راه حل سوم است ، راه حلی که شاهزاده همیشه پیشنهاد کرده و می کنند، تا ایران ما سالم بماند نه اینکه ویران شود. دیدگاه مردم جهان بسیار مهم است.

بیائید امروز که شاهزاده پهلوی تنها از همبستگی ، آزادی اعقاید، ایرانی آزاد ، دموکراتیک و سکولار صحبت میکند او را همیاری کنیم . آیا شما به یاد دارید که شاهزاده اعلامیه ای غیر انسانی مانند اعلامیه های غیر انسانی پانزده خرداد توسط خمینی را بیرون داده باشد. آیا شما شنیده اید که شاهزاده از حجاب اجباری زنان و نصف بودن حق زنان سخن بگوید ، همانگونه که خمینی در پانزده خرداد این سخنان غیر انسانی را زد. امروز که برخی اشخاص، محمد رضا شاه فقید را نشانه گرفتند ، شاهزاده تنها از آزادی ایران سخن می گوید و در گفتارهای خویش تنها به دفاع از ایران و مردم مظلومش سخن می گوید و هیچگاه به دیگر احزاب توهین نمی کند. شاهزاده پهلوی دفاع از پدر خویش و پدر بزرگش را بدست تاریخ سپرده است و هر زمان که در رسانه ای فرصت می یابد با تمام وجود از مردم ایران دفاع می کند. آیا این برای شما کافی نیست؟ از شما می پرسم شاهزاده باید چه کار کند؟ از چه چیز حراس دارید ؟ تمام مدارک و شواهد، امروز به ما می گوید که خمینی سالها پیش از انقلاب اسلامی در پانزده خرداد اعقاید خود را به تحریر در آورده بود. احزاب سیاسی و روشنفکران باید آن روز سکوت می کردند و نباید از خمینی دستور می گرفتند. آیا راه حلی که شاهزاده همیشه از آن سخن گفته برای ایران مفید است یا دست در دست گذاشتن و شاهد بمباران و ویران کردن کشور ما و هموطنان عزیز ما؟ بسیار درد ناک است که پس از مشاهده این همه ظلم و ستم بر مردم و کشورمان، شاید فردا شاهد بمباران و ویرانی آن و هموطنان خود باشیم .

به امید پیروزی و سر افرازی ایران نه کشتار مردم و بمباران آن.